№ 7. Piątek 10. Stycznia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina *Jabłonów*, w obwodzie czortkowskim, podwyższyła dotychczasową płacę tamtejszego nauczyciela z 26 zł. 25 c. w. a. rocznie na 105 zł. w. a.

Ten pożyteczny dla ogółu czyn podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem należytego uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Lizbona, 5. stycznia. (Na Wiedeń.) Pogłoska względem słabości Króla była fałszywa. Jego Mość Król jest zdrów zupełnie, a Infant Dom Augusto ma się lepiej.

Londyn, 6. stycznia. *Times* donosi, że dziś będzie w Osborne rada ministeryalna. Parlament ma być zwołany na dzień 6. lutego, a w razie niepomyślnych wiadomości z Ameryki może nastąpić zwołanie jego za 14 dni. *Times* sądzi jednak, że spokój da się utrzymać. *Morning Post* donosiła, że statek „Europa" zawinął do Queenstown wypłynawszy z Ameryki 25. grudnia, ale nie przywiózł żadnej depeszy rządowej. Wiadomość ta okazała się fałszywą, gdyż nie nadszedł żaden parowiec amerykański. Lord Lyons miał 23go doręczyć urzędownie notę angielską.

6. stycznia o północy. „Europa zawinęła do Queenstown nieprzywożąc żadnej stanowczej wiadomości w sprawie komisarzów unii południowej.

Petersburg, 5. stycznia. Z Pekinu donoszą pod dniem 1. listopada: Cesarz przybył. Najwyższa rada złożona z członków nieprzyjaźnych Europie, została rozwiązana, a książę Kong mianowany jest rejentem. Suhschun stracony został publicznie; dwóch innych dygnitarzy odebrali sobie sami życie na rozkaz Cesarza.

Kadyx, 5. stycznia. Okręt korsarski „Sumter," który wiezie 42 jeńców i trzy statki północnych Stanów Ameryki przypuszczony został do portu pomimo protestu konzula.

Turyn, 5. stycznia. Garibaldi przyjął prezydenturę strzelców genewskich i powiada w swoim liście do nich: „Gotujcie się spiesznie do używania broni, gdyż zbliża się chwila, w której będziecie musieli składać nowe dowody waleczności. — Królewski dekret z dnia dzisiejszego znosi namiestnictwo sycylijskie.

Medyolan, 6. stycznia. Do *Perseveranzy* piszą z Neapolu z 5. b. m.: Oddział lansierów, obałamucony fałszywemi doniesieniami włościan, wpadł przy moście na Sesyi w ręce bandytom, których było 200 ludzi; 16 lansierów poległo; włościan uwięziono.

Bruxela, 6. stycznia. Dzisiejsza *Indep. belge* donosi, że do Marsylii nadszedł rozkaz, wysłać dla załogi w Rzymie wszelkie przybory obozowe, jakby się zanosiło na bliską kampanię. Wiadomości z Portugalii są pomyślne, tak Król jak i Infant mają się lepiej.

Skodar, 6. stycznia. Czernogórców, którzy w piątek obsadzili Socę, wyparli nazajutrz Turcy ze stratą 70 ludzi.

Nowy Jork, 24. grudnia. W senacie proponowano ogłosić papiery w sprawie statku „Trent." Dzienniki nowojorskie zgadzają się w tem, że dla uniknięcia wojny potrzeba wypełnić żądania Anglii. Słychać, że rząd postanowił urządzić warsztat okrętowy nad jeziorem Michigan. Senat wotował $1\frac{1}{2}$ miliona dolarów na statki kanonierskie na zachodnich wodach.

Washington, 26. grudnia. W senacie żądał Hale przedłożenia korespondencyi w sprawie statku „Trent." Miał mowę wojenną i wzbraniał się ustąpić dumnym żądaniom Anglii. Dyskusyę nad jego projektem odłożono na później. Summer sądzi, że sprawa da się spokojnie załatwić.

Rzym, 6. stycznia. Konsystorz zebrał się; Papież mianował nowego arcybiskupa warszawskiego.

Petersburg, 7. stycznia. Putiatyn uwolniony został na własne żądanie od urzędu ministra nauk, a sekretarz stanu Gołowin mianowany jest żerantem tego ministeryum.

Bruxela, 7. stycznia. *Indep. belge* donosi, że 28. grudnia miał lord Lyons konferencyę z ministrem Sewardem. Seward skłania się wydać komisarzy, jeźli będą reklamowani jako buntownicy; w przeciwnym razie musiałby zasięgnąć instrukcyi od swego rządu. Podług wiadomości paryskich ma za kilka dni odejść odpowiedź na pruskie propozycye w sprawie traktatu handlowego i wkrótce można się spodziewać zawarcia traktatu.

Ateny, 28. grudnia. Północne wybrzeże Peloponezu doznało przedwczoraj mocnego trzęsienia ziemi, które zrządziło znaczną szkodę w Nowym Koryncie, w Starym Koryncie i w Patras. Izba przyzwoliła 10.000 drachm na wsparcie.

Lwów, 9. *stycznia.*

Na czele tegorocznego numeru drugiego zamieścił *Dziennik Polski* artykuł pod napisem: „Z dziejów komitetu Towarzystwa Gospodarskiego," któren usiłuje podsunąć mylne znaczenie rozporządzeniu prezydyalnemu namiestnictwa co do kontroli wyboru członków Towarzystwa Gospodarskiego. — Rozpatrzenie się w statutach Towarzystwa Gospodarskiego, w ustawie o stowarzyszeniu, tudzież we właściwem znaczeniu i doniosłości owego rozporządzenia, musi przekonać każdego, choćby nawet stronniczego, o niesłuszności artykułu *Dziennika Polskiego.*

Statuta galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego przepisują bowiem w §fie 15tym jak następuje:

Światli gospodarze lub innego powołania mężowie, którzy do *rozległej wiadomości* w jednej lub wielu gałęziach gospodarstwa łączą ochotę do pożytecznego zatrudnienia i *nieskażony charakter moralny*, tudzież w Galicyi ciągle mieszkają, mogą bez różnicy narodu, wyznania i stanu, zostać czynnymi członkami Towarzystwa.— Ustawa zaś o stowarzyszeniach z dnia 26. listopada r. 1852 zleca w §fie 22gim rządowi, ażeby czuwał nad przestrzeganiem statutów, a w §fie 23cim zlewa w szczególności na komisarza rządowego obowiązek czuwania w tej mierze. W tej ustawie zaś wypowiedziano stanowczo, iż rozciąga się zupełnie także i na te stowarzyszenia, które istniały przed jej wydaniem. — Spostrzegłszy więc, że Towarzystwo Gospodarskie zapomina wcale o tem postanowieniu i przybiera sobie członków, którzy niemają owych statutami przepisanych własności, rozporządziło c. k. prezydyum namiestnictwa, ażeby dla uniknienia temu na przyszłość, komitet Towarzystwa zarządził, iżby członkowie nowych członków proponujący, wykazali dostatecznie, w jakiej gałęzi wykształcenie umiejętne kandydata *w myśl* §*fu 15go statutów* Towarzystwu przydać się może. Spisy kandydatów z wzmiankowanem dopiero *oznaczeniem* mają się przedkładać komisarzowi rządowemu, który do czuwania nad przestrzeganiem statutów podług §fu 23go ustawy o stowarzyszeniach powołany *sprzeciwiający się* §*fowi 15temu statutów wybór zawiesi.* Mylnem jest więc, co podaje *Dziennik Polski*, iż żądano w rozporządzeniu owem *wywodu* umiejętnego wykształcenia, rząd bowiem poprzestał na *oznaczeniu* tego, czem kandydat kwalifikuje się na członka, ufając Towarzystwu, że oznaczenie będzie rzetelnem, chcąc w ten sposób przeszkodzić wyborowi członków, u których Towarzystwo nie mogłoby wskazać własności statutami przepisanych.— *Dziennik Polski* pisze dalej, że brak wywodu przymiotów, *nie może* pozbawić kandydata wyboru, skoro ma przymioty statutami wymagane. Ależ wywodu z góry nikt nie żądał, a przytoczone przepisy prawa dowodzą dostatecznie, że wywód taki może być żądanym, gdzieby przepisane statutami przymioty podpadały wątpliwości, a gdyby nie przedłożono wywodu za żądanie władzy do przestrzegania statutów powołanej, to wybór kandydata *mógłby* być wzbronionym. — Uderzyć musi niestosownością uwaga *Dziennika*, że wywód zdolności kandydata choćby najdostateczniejszy, nie może obowiązywać Towarzystwa do przyjęcia onegoż, boć zastrzegając sobie prawo zawieszenia lub unieważnienia wyboru, nie przeszkodził rząd jeszcze niczem, ażeby Towarzystwo podług woli odrzucało kandydatów mających przymioty potrzebne. — Niestosownem jest dalej zestawienie tego rozporządzenia z postanowieniem statutów co do członków zagranicznych. — Wedle §. 18. statutów potrzebuje bowiem wybór członków zagranicznych osobnego pozwolenia naczelnika kraju, które może być odmówionem, choćby kandydat posiadał przymioty uposabiające go na członka Towarzystwa gospodarskiego. Nie wyczytaliśmy także z owego rozporządzenia tego, co utrzymuje *Dziennik polski*, jakoby komisarzowi rządowemu wolno było, kogo mu się podoba, z listy kandydatów wykreślić i tym sposobem do wyboru nie dopuścić; rozporządzenie powyższe postanawia bowiem, że komisarz rządowy wybór statutom przeciwny tylko *zawiesi.* W skutek takiego zawieszenia rozstrzyga rząd krajowy, czy wybór może być za ważny uznanym, lub nie. Skoro więc Towarzystwo przedstawi, *że kandydat posiada przepisane statutami własności*, to sądzilibyśmy, że wybór nie może być unieważnionym. — Myli się wreszcie *Dziennik polski*, jakoby rozporządzenie pomienione wprowadzało jakąkolwiek zmianę w statutach; rozporządzenie to bowiem ma owszem na celu, wedle naszego rozumienia, *ściślejsze niż dotąd przestrzeganie statutów.* Przezto samo wreszcie, iż rozporządzenie to opiera się na ustawie o stowarzyszeniach, staje się one zupełnie prawnem, choćby nawet modyfikowało w czem statuta. — Rozporządzenie to bowiem ułatwia tylko komisarzowi rządowemu przekazaną mu ustawą o stowarzyszeniach kontrolę w przestrzeganiu §. 15. statutów. Bez tego rozporządzenia musiałby rząd, który mógł się doświadczeniem o niedbałości co do tego §. statutów przekonać, z obowiązku przestrzegania statutów po dokonanych wyborach żądać częstokroć ich usprawiedliwienia i wypowiadać czasem ich unieważnienie. Jeżeli rząd tego nie uczynił po statutami zgro-

madzeniu ogólnem, które nastręczało do tego dostateczną sposobność, to musimy w tem widzieć tylko chęć władz rządowych zasłonienia Towarzystwa od kompromitowania jego powagi.

Przegląd polityczny.

Lwów, 9. stycznia. Dzisiejsza poczta przyniosła dopiero te dzienniki, które powinny były nadejść dnia wczorajszego, i ztąd musi być nasz przegląd o tyle niezupełny, o ile nam brakuje najświeższych telegramów. Trwająca przez dwa dni zamieć śnieżna przerwała chwilowo komunikacyę w kraju, ale dziś są już wszelkie przeszkody usunięte.

Dla naszego kraju przyniosła dziś Gazeta wiedeńska dwie nowe koncesye: pozwolenie na jawność posiedzeń rady miejskiej w Krakowie i na założenie gminnych kas oszczędności w Rzeszowie i Samborze.

Najjaśniejszy Pan zjechał przedwczoraj znowu do Werony. Szczegółowe opisanie w *Gazz. di Venezia*, jakie było przyjęcie Jego Ces. Mości w Weronie, i jak w dzień Nowego Roku spieszyły w Wenecyi wszystkie stany składać na ręce Namiestnika życzenia swoje dla całego domu cesarskiego, podaje najlepsze świadectwo przywiązania tamtejszej ludności do panującej dynastyi.

Sprawy krajowe nie przedstawiają w tej chwili nic ważnego; dopiero jutrzejsza poczta przyniesie nam szczegóły z posiedzeń izby panów i komisyi finansowej, które były naznaczone na wczoraj. Natomiast zajmują się wszystkie dzienniki wiedeńskie dwiema ubocznemi sprawami, które jednak pośrednio dotykają Austryi. Jedną z nich jest obciążenie w Prusiech obcych dzienników niemieckich, a zatem i austryackich, zbyt wysoką opłatą, przeciw czemu zaprotestował nawet rząd austryacki na podstawie układów celnych z Prusami; a drugą pruski projekt względem reformy związku niemieckiego, podany w nocie hrabi Bernstorffa do rządu saskiego. Prusy oświadczają się w tym projekcie za jednością dzisiejszego terytoryum związkowego i utworzeniem dobrowolnego ściślejszego związku z parlamentem związkowym. Dzienniki tak wiedeńskie jak i pruskie oceniają ten projekt bardzo niekorzystnie. Podany niedawno w *Frankf. Journal* projekt ustawy religijnej okazał się podług oświadczenia w *Donau Ztg.* podrobionym. Również zaprzecza ten dziennik, jakoby hr. Rechberg dał posłom austryackim instrukcyę względem reformy związku niemieckiego w takim duchu, jak przedstawiają dzienniki pruskie.

Prasa francuska i angielska zapełnia teraz kolumny swoje głównie sprawą angielsko-amerykańską, która podług ostatnich telegramów z Nowego Jorku nie wyszła jeszcze ze stadyum niepewności. Lord Lyons miał 23. grudnia doręczyć notę angielską gabinetowi w Washingtonie, ale statek „Europa“, który zawinął 6go b. m. do Quenstown, nie przywiózł jeszcze żadnej stanowczej wiadomości. Dziennikarstwo amerykańskie radzi w ogóle uczynić zadość żądaniom Anglii, i sam minister Seward skłania się wydać komisarzy Stanów południowych, ale tylko pod warunkiem, żeby ich reklamowano jako buntowników. Posiedzenie senatu w Washingtonie dnia 26. grudnia było bardzo burzliwe, ale nie uchwalono nic stanowczego. Tymczasem nie ustają przygotowania wojenne, i senat pomimo nadwątlonych wielce finansów unii wotował $1\frac{1}{2}$ mil. dolarów na budowanie statków kanonierskich. Przy tem wszystkiem jednak utrzymuje się ciągle nadzieja, że nie przyjdzie do wojny.

Misya pana Scialoja w Paryżu nie jest wcale miła. Obligacye pożyczki włoskiej spadają w kursie coraz więcej, a pogłoska przypisuje to tajemnej intrydze giełdowej wyrachowanej na to, by zmusić rząd włoski do sprzedaży dóbr kościelnych, na której skorzystaliby wielce kapitaliści francuscy. Dla załogi w Rzymie kazał rząd francuski wysłać z Marsylii przybory obozowe, co zdaje się być niepomyślną wróżbą dla pokoju. Traktat handlowy między Francyą i Prusami jest już bliskim zawarcia.

Rada ministeryalna w Osborne w niepewności co do odpowiedzi amerykańskiej postanowiła zwołać parlament angielski na dzień 6. lutego; zaś w razie niepomyślnej odpowiedzi zwołany będzie w przeciągu dni 14.

Wiadomości z Portugalii są pomyślniejsze. Król nie chorował wcale, a Dom Augusto powraca do zdrowia.

Gabinet włoski chwieje się ciągle jeszcze. Członkowie większości parlamentu oświadczyli prezydentowi ministrów, że gabinet teraźniejszy wyświadczyłby największą przysługę krajowi podając się do dymisyi, ale baron Ricasoli odpowiedział, że ministeryum w teraźniejszym składzie swoim odpowiada zupełnie sytuacyi. — List Garybaldego do towarzystwa strzelców genueńskich tchnie duchem wrjennym. — Ojciec Święty mianował nowego arcybiskupa warszawskiego, co zapewne położy koniec niezręcznym nieporozumieniom duchowieństwa polskiego z rządem rosyjskim. W Neapolu występują znów czynnie bandy reakcyjne, a w Sycylii dochodzi anarchia do najwyższego stopnia.

Gabinetowi petersburskiemu zagraża także zupełne przesilenie. Minister nauk Putiatyn otrzymał dymisyę, a książę Gorczaków ma być w podobnem położeniu jak Ricasoli. Słychać nawet, że ma zająć miejsce Kiselewa w Paryżu.

Na południowym teatrze wojny rozległ się znowu szczęk oręża po krótkiej przerwie. Turcy porazili Czernogórców pod Socą, i pokazało się, że wszystkie zapewnienia o przyjaźnych stosunkach Porty z Montenegrem były złudnemi.

Grecyę dotknęło trzęsienie ziemi i wyrządziło znaczną szkodę w kilku miastach Peloponezu.

Nieszczęsna amerykańska wojna domowa rozszerza się prawie na wszystkie części świata. W Kadyxie zakłócił spokojność statek korsarski unii południowej „Sumter“, któremu władza hiszpańska pozwoliła zawinąć do portu pomimo protestu konzula amerykańskiego a w Kantonie omal nie przyszło do walki między pawilonem unii północnej i południowej.

Nakoniec zasługuje jeszcze na wzmiankę z wiadomości europejskich, że Cesarz chiński przybył do Pekinu i rozwiązał radę nieprzyjazną Europie.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 8. stycznia. (Powrót Najjaśn. Pana do Werony.) *Gazeta wiedeńska* donosi: Drogą telegraficzną donoszą, że Jego c. k. Apost. Mość powrócił dn. 5. b. m. z Werony do Wenecyi, a dnia 7. b. m. o godzinie 4. rano udał się znowu do Werony.

(Posiedzenie rady gminnej w Krakowie.) Ministeryum stanu na propozycyę magistratu miasta Krakowa w skutek uchwały reprezentacyi gminnej zezwoliło, aby posiedzenia wydziału miejskiego odbywały się publicznie.

(Gminne kasy oszczędności w Galicyi.) Ministeryum stanu w porozumieniu z innemi ministeryami przyzwoliło utworzyć w Rzeszowie i Samborze gminne kasy oszczędności, i ich statuta zatwierdziło.

(Gratulacye noworoczne.) *Gazz. di Venezia* pisze: „W dzień nowego roku miały zaszczyt wszystkie tutejsze c. k. władze przedstawiać się Jego Excelencyi Namiestnikowi, i uprasza\-ły go, ażeby raczył wyrazić najszczersze ich życzenia i zapewnienie wiernego przywiązania Ich MM. Cesarstwu i familii cesarskiej. Także centralna kongregacya i inne reprezentacye kraju korzystały z tej sposobności, by wyrazić Najjaśniejszemu Panu swoje życzenia, a oraz zapewnienie wierności i podziękowanie za okazaną miastu Wenecyi ojcowską łaskę i za najwyższą życzliwość dla prowincyi weneckich. Również i zagraniczni, rezydujący w Wenecyi konzulowie składali w dniu tym życzenia swoje Jego Ces. Mości.“

Francya.

Paryż, 5. stycznia. (Sprawy włoskie.) Oscilacye, jakie się w kursie ostatniej pożyczki włoskiej objawiają, ważnym są systematem ogólnego stanu spraw włoskich. Następujące fakta posłużyć mogą do wyjaśnienia sytuacyi. Pożyczka umieszczoną została w przeważnej części we Francyi, Anglia prawie żadnego w niej nie wzięła udziału. Zdaje się, jakoby Anglicy nie wierzyli chwilowej spokojności we Włoszech, i pomimo moralnego zapału dla jedności Włoch, nie mieli wcale chęci przyczynienia się materyalnie do jej urzeczywistnienia. Nowa renta włoska stoi obecnie o pięć franków niżej kursu, po którym w obieg puszczoną została, i w obec widoku, że kurs jeszcze większemu ulegnie spadkowi, wierzyciele zastanawiają się na seryo nad tem, czyliby nie lepiej dla nich było stracić te raty, które już zapłacili, niżeli do już straconych, nowe jeszcze dodawać pieniądze. Ogólnem tem jednak usposobieniem trudno wytłumaczyć tak nagłą nieufność ku nowej pożyczce włoskiej; mówią tu więc o wielkiej intrydze przeciwko niej knowanej, w skutek której jeden z najznakomitszych finansistów tutejszych, przepowiedzieć miał dalszy i niezwykły spadek kursu. Rzecz ma iść o to, ażeby rząd włoski wpędzić w największe finansowe kłopoty i tym sposobem zmusić go do sprzedaży dóbr kościelnych. Wielka zaś kompania francuska trudniłaby się tą przedażą i wielkieby z tego ciągnęła korzyści. W poparciu tego zamiaru, usiłowano wyrobić zakaz notowania nowej pożyczki na giełdzie tutejszej, co jednak trudno, żeby się udać mogło. Że obecność p. Scialoja w Paryżu, spowodowaną została wpłatami rat na pożyczkę, to żadnej nie ulega wątpliwości. Teraz mówią, że prócz tego zadaniem jego ma być podniesienie kredytu włoskiego we Francyi. Mężowie stanu tutejsi sądzą o delikatnej tej materyi, że podniesienie kredytu może tylko nastąpić w skutek rychłego ustalenia wewnętrznej sytuacyi. Cesarz, któremu przed nie dawnym czasem sytuacyę tę przedkładano, miał na to lakonicznie odpowiedzieć, że teraz ważniejsze są rzeczy na stole. W ogóle uważają, że Cesarz stał się niezmiernie lakonicznym pod względem swej polityki.

(Farmakopea.) W *Monitorze* znajduje się raport ministra oświecenia, Rouland, względem obecnej farmakopei francuskiej i wniosek żądający jej rewizyi. Farmakopea ta sięga 1837 roku i okazuje się nie odpowiednią i nie dostateczną, w obec wielkiego postępu, jakie medycyna i chemia w ostatnich 24 latach zrobiły. Pierwszy „Codex medicamentarius“ dla farmacyj francuskich, pojawił się w roku 1818. Wypracowany on był na zasadzie oznaczeń prawa z dnia 21. Germinal roku XI. i miał zastąpić księgę podręczną, uchwałą parlamentu dnia 23. lipca 1748 jako obowiązującą ogłoszoną. Dekret cesarski zatwierdził wniosek ministra Rouland i w celu rewizyi farmakopei ustanowiono komitet z 11 członków złożony, między któremi znajdują się chemicy Dumac, Regnault, Wurtz, lekarz Terdieu i inni. Oprócz tych członków z głosem stanowczym, dodano komitetowi pięciu farmaceutów z głosem doradczym.

(Przekazy pieniężne telegrafami.) Pomiędzy wielu projektami, które ministrowi finansów do ocenienia przedłożono, znajduje się jeden szczególniejszej godny uwagi. Ma on zastosować użycie telegrafów do przesyłania pieniędzy z miejsca na miej-

sce. Do tego mają być założone po miastach kasy publiczne i odbierać za kwitem pieniądze, które mają być przesłane. Na mocy tego kwitu urząd telegraficzny zawiadomi drugą osobę, że dla niej pieniądze złożono, za ukazaniem zaś depeszy kasa miejscowa przeznaczoną kwotę wypłaci.

Belgia.

Bruxela. (Doniesienia dworu.) Dla żałoby dworskiej i nieobecności Króla nie było w tym roku zwykłej urzędowej recepcyi noworocznej u dworu. Obadwaj książęta królewscy powrócili już z Windsoru spotkawszy Króla, ojca swego w Dowrze.

(Senat) obradował tylko trzy razy i załatwiwszy wszystkie projekta przysłane z izby drugiej odroczył posiedzenia swoje.

(Sąd przysięgłych) w Mons zajmuje się ciągle jeszcze olbrzymim procesem tak zwanej „Czarnej bandy" złożonej z 13 członków, która przez długie czasy trapiła okolicę między rzekami Sambrą i Maas, gdzie popełniła przeszło 59 rabunków, mordów i kradzieży.

(Marynarka handlowa.) Belgijska marynarka handlowa upada coraz widoczniej, z końcem roku zeszłego miała jeszcze 120 okrętów, a w tym roku zeszła na 111. Ubyło więc 9 okrętów objętości 7157 beczek. Zaś w porównaniu z rokiem 1850 zmniejszyła się o 50 okrętów.

Szwajcarya.

Berna, 31. grudnia. (Oświadczenie p. Menshagen) Dzisiej poseł austryacki, pan Menshagen, zakomunikował prezesowi związkowemu notę rządu swojego do gabinetu w Washingtonie wystosowaną, w której postępowanie Anglii w sprawie parowca „Trent" zupełne znajduje uznanie, i którą popiera żądanie tego mocarstwa, względem wypuszczenia na wolność pp. Slidell i Mason.

(Wypłata zaległych pensyi.) Z Włoch piszą do gazety kantonu Schwyz, że wiadomość z Turynu w powszechnej gazecie augsburskiej z d. 16. grudnia umieszczona, względem uchwały izby prawodawczej sardyńskiej w dniu 12. zapadłej, w przedmiocie przyznania stopni wojskowych i pensyi, przez rząd sycylijski w roku 1848 udzielonych, zupełnie fałszywie zrozumianą została. Na posiedzeniu tejże izby z dnia 9. b. m. minister wojny, della Rovera, złożył następujące dosłowne oświadczenie: „Co się tyczy oficerów dawnej armii burbońskiej, którzy kapitulacyą Gaety objęci zostali, to pensye ich bez przerwy się likwidują, równie jak pensye, które się Szwajcarom przyznaje, i jeżeli pod tym względem zwłoka jaka następuje, to jedynie z powodu czasu potrzebnego do przesłania dokumentów ministerstwu wojny. Ministerstwo zaś niezwłocznie udziela stosowne dyspozycye izbie obrachunkowej w Neapolu." Z wyciągu zaś z posiedzenia ciała prawodawczego z d. 12. b. m. w dzienniku ministeryalnym *Italia* zamieszczonego, okazuje się jasno, iż uchwała zapadła nie odnosi się wcale do pensyi przez prawowity rząd Burbonów przyznanych, lecz do pensyi przez rewolucyjny rząd sycylijski w roku 1848 udzielonych.

Niemce.

(Wyprawa hr. Eulenburg.) Wiadomości z Hongkongu z 11. listopada donoszą, że król. pruski poseł hrabia Eulenburg przyjechał tam 9go z Nangasaki i że kolonia tamtejsza przyjmowała go z zwykłemi honorami. Hrabia Eulenburg miał zamiar pozostać w Chinach do końca listopada, zwiedzić Kanton i Makao, a około 5. grudnia udać się do Siamu, gdzie statek „Thetis" zawinął już a „Elba" miała za kilka dni odpłynąć. Statek „Elba" nie pozostanie jednak w Siamie tak długo jak inne okręta, lecz w połowie grudnia ma odpłynąć z powrotem na Singapurę do Prus, gdzie zapewne stanie z początkiem kwietnia.

(Układy handlowe z Francyą.) *Bank- und Handels-Zeitung* donosi, że pan Leclerq odjedzie zapewne po nowym roku na kilka dni do Paryża z propozycyami rządu pruskiego w sprawie traktatu handlowego. Rząd pruski wyjednał u państw związku celnego tak znaczne koncesye i zmiany taryfy, że można teraz z pewnością liczyć na wzajemną uprzejmość Francyi.

Lindau, 2go stycznia. (Regulacya Renu.) Jak pisze *Neue Münchner Ztg.*, rozpoczęły się w tych czasach nowe układy między sąsiednim rządem kantonalnym w St. Gallen a c. k. austryackiem namiestnictwem w Inspruku względem regulacyi ujścia Renu do jeziora Bodensee i rząd austryacki zesłał swoich inżynierów na miejsce dla przedsiębrania technicznych badań. Podług ułożonego planu ma być przekopane wybrzeże jeziora od strony Fussach, przezco ujście Renu zbliży się ku terytoryum bawarskiemu.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Zwołanie sejmu finlandzkiego zapewnione.) Z Finlandyi donosi korespondent ministeryalnej gazety pruskiej, że dzienniki tamtejsze potwierdzają doniesienia dzienników zagranicznych o przyrzeczeniach jenerała Rokassowskiego, a to że przyrzekł on członkom senatu, że sejm krajowy będzie zwołany jak tylko senat i komisya deputowanych ukończą swoje prace poprzednicze, mają się zaś zebrać na d. 20. stycznia. Upominał ich jednak, że ustaw zasadniczych jak najściślej trzymać się należy, bo rząd oprze się stanowczo wszelkim zmianom jako szkodliwym i nieprawnym.

Ameryka.

Pod wodzą jenerała Philips wylądowały na wyspie Ship Island, przy południowych wybrzeżach Mississippi dwa pułki związkowe. Jenerał Philips wydał potem niezwłocznie proklamacyę, w której zapowiada trzymać się tego przekonania, że od przyjęcia konstytucyi wcielanie państw niewolniczych do unii, sprzeciwia się konstytucyi. Proklamacya ta miała mocno zastanowić. Zapytywano też na kongresie, kto jenerała Philips upoważnił do takiej proklamacyi.

Izba reprezentantów przyzwoliła kredyt w kwocie 1 milion dolarów na budowę łodzi kanonierskich.

(Stan finansowy Ameryki północnej.) Grot północnych Stanów, to jest emancypacya niewolników, pisze korespondent *Timesa*, na południe wymierzony, przysposabia się na wiosnę, ale czy do niego przyjdzie, trudno myśleć, bo snadnie być może, że wprzód ramię zemdleje, nim podoła grotem tym miotnąć. Przesilenie finansowe nadwątla siły, a p. Chase ani jest w stanie powściągnąć albo odwrócić nieszczęście, i nim do wiosny przyjdzie, zaleje pieniądz papierowy kraj cały, i obali cały system bankowy, bo gotówki na wykupno nie stanie. O pożyczce ani myśleć; opodatkowanie nie idzie, może jeszcze udałyby się pobory nie stałe, jeżeli się rząd zdecyduje, zaprowadzić obmierzły w Ameryce opiekuńczy system celny. Tymczasem idą dla wojska wypłaty w złocie i w banknotach. Banknoty przesyłają wojskowi na ręce przyjaciół do wymiany w banku, a bank już ostatkami zasobów złota goni. Jeżeli się zmoże patryotyzm obywatelski na nowe kontrybucye, tedy mogłaby się jeszcze przewlec cokolwiek wojna, i nie ma co mówić, północne Stany gotowe są do wszelkich ofiar, byle tylko jakakolwiek ponęta zysku w widoku się przedstawiała. Ale to trudno oznaczyć. Tegoroczny wywóz zboża już zamknięty, zima przerwała komunikacyę z zachodem, przerwały się zatem zwyczajne z tamtych stron odbierane korzyści; a że odwrotnie na wschód przekazywać musi wielkie sumy na artykuły zbytkowe, które z Europy Ameryka koniecznie sprowadzać musi, bo się bez nich obejść nie może, pójdzie więc zatem, że kurs wexlów się podniesie, złoto co w kraju jest, odpłynie do Francyi i Anglii, — i nastąpi to czego się wszyscy obawiają, to jest zawieszenie wypłat gotówką.

Quebek. (Przychylność Kanady w sprawie angielskiej z Amerykanami.) W Kanadzie wzburzenie powszechne; a co ważniejsza ludność nigdy nie okazywała jeszcze tyle przychylności dla rządów angielskich, co teraz. Wszelkie dawne współczucie dla Stanów zjednoczonych zniknęło zupełnie. Kto tylko broń udźwignie, spieszy do szeregu. Zapowiadają nawet kompanię inżynierów ochotników i brygadę morską. Jeżeli przyjdzie do wojny, 50.000 wyćwiczonego żołnierza stanie przeciw nieprzyjacielowi. Arsenały prowincyonalne, i składy broni rządowej są pełne. Na Amerykanów zawzięto się teraz tak, jak niegdyś w Anglii na Francuzów, a wszyscy przypominają sobie słowa Sewarda, który przed kilką laty, przy zdarzonej sposobności, zapowiadał publiczności, że Kanada musi kiedyś przystąpić do wielkiej rzeczypospolitej, i wszyscy zapobiegają całą siłą aby istotnie do tego nie przyszło. W zamian za państwa południowe, Kanada byłaby dla Stanów zjednoczonych nieoszacowanym skarbem. Rzeka Lorenzo ważniejszą jest nawet jak ujście Mississippi, odkąd bowiem uregulowano żeglugę parową między Kanadą a Europą. Lorenzo jest najkrótszą drogą z państw północno-zachodnich na ocean atlantycki. Tą drogą już teraz idą wszystkie listy z Stanów zjednoczonych północno-zachodnich do Europy.

Azya.

(Okręt amerykańskich południowych Stanów w Kantonie.) *Friend of China* pod d. 9. listopada podaje wiadomość o wzburzeniu jakie powstało w Kantonie gdy tam stanął w porcie okręt Stanów amerykańskich skonfederowanych. Główną przyczyną tego wzburzenia było to, że okręt rzeczony wywiesił pawilon konfederacyi. Zdjęto spiesznie ten pawilon i poniesiono do władz w Kantonie siedzibę mających, ale to nie pomogło, gdyż kapitan znowu niebawem swój pawilon wywiesił. Pojawił się na brzegu jeden z kapitanów okrętowych z Nowego Yorku, i z rewolweru dał ognia do okrętu konfederacyi, poczem w towarzystwie 300 do 400 osób wszedł na jego pokład, zdjął pawilon przemocą i podarł go w kawałki. Władze miasta chcąc dalszym zajściom zapobiedz, które w końcu smutny mogłyby wziąć obrót, dały radę aby okręt konfederacyi nie wywieszał więcej swojego pawilonu, czemu też zadość uczyniono.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 8. stycznia. Podług zapewnienia dzienników donosi depesza, że komisarze Stanów południowych będą uwolnieni. *Patrie* dodaje, że stanie się to pod warunkiem, jeśli Anglia nieuzna unii południowej. Dzisiejszy *Monitor* powiada: „W obec sprzecznych wiadomości uważamy za pożyteczną donieść, że otrzymaliśmy ostatnie wiadomości z Ameryki z 26. grudnia. Na notę lorda Lyonsa niewysyła jeszcze żadna odpowiedź.

Turyn, 8. stycznia. (Na Paryż.) Mylną była wiadomość, jakoby ministeryum naradzało się nad rozwiązaniem; (telegram nie powiada jednak wyraźnie, czy nad rozwiązaniem gabinetu czy izb). Zażądano kredytu w sumie 2 milionów na zakupno broni dla gwardyi narodowej.

Wiadomości handlowe.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów, jakie były od 16. do 31. grudnia 1861 na targach w Przemyślu, Jarosławiu, Jaworowie, Mościskach, Radymnie i Sieniawie.

	Miejsce targu:											
	Przemyśl		Jarosław		Jaworów		Mościska		Radymno		Sieniawa	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	5	16	5	.	5	.	4	57	5	.	5	.
„ żyta . . .	3	21	3	.	3	15	3	.	3	15	3	20
„ jęczmienia .	2	55	2	50	2	63	2	40	3	.	2	55
„ owsa . . .	1	10	1	25	1	40	1	.	1	.	1	80
„ hreczki . .	3	50	3	.	2	93	.	.	3	.	2	50
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kartofli . .	1	50	1	.	1	20	1	.	1	.	.	90
Cetnar siana . . .	1	42	1	5	.	70	1	5	1	.	.	80
„ wełny	.	.	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	10	8	.	8	.	9	.	8	.	6	77
„ „ miękkiego	6	.	5	50	5	.	8	.	6	.	5	20
Funt mięsa wołowego	.	13	.	13	.	12	.	13	.	13	.	12
Mas okowity . . .	.	70	.	54	.	84	.	80	.	.	.	95

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Hohendorf Kal., z Szutromaniec. — Hr. Mier Felix, z Radziechowa.

Hotel europejski: Roller Sew., z Iwanczowa. — Chłądowski Otto, z Iwonicza. — Malczewski St., z Cześnik. — Osmolski Wład., z Władypolgóry. — Ryiski Hen., z Ostrowa. — Hr. Łączyński Hen., z Stojanowa. — Bocheński Józef, z Głęboczka. — Bogdanowicz Michał, z Kossowa.

Hotel Langa: Bako Fr., z Węgier. — Bako Karol, z Manasterzysk.

Hotel angielski: Wysłocki Józef, c. k. przełożony pow., z Uhnowa. — Wysocki Józef, z Brodów.

Pod koleją żelazną: Paluszyński Józef, z Ulicka.

Zajazd Kuhna: Klimkiewicz Józef, z Brusna nowego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. stycznia.

PP. Jaroszyński Zyg., na Podole ros. — Sinkowski Józef, do Grabnik. — Byczkowski Winc., do Płauczy. — Trzeciak Dyon., do Tarnowa. — Jaszewski Piotr, do Przemyśla. — Pietrzycki Felix, do Błaszowa. — Ks. Soutzo Alex., do Jas. — Lenciewicz Erazm, do Sulimowa. — Bielski Jul., do Rychcic. — Dylewski Mar., do Wiednia. — Witkowski Adam, do Sorok. — Pierzchała Ign., do Uszkowiec. — Ks. Dokaczbakarian-Orbalian Dym., c. ros. porucznik gwardyi, do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. stycznia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	324.59	— 5.4	86.6	zachodni	sil.	śnieg
2. god. po poł.	324.26	— 4.9	89.7	„	mi.	pochmurno
10. god. wiecz.	324.69	— 4.0	90.6	„	„	„

Wysokość śniegu 19‴.

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „**Intryga i miłość**“, tragedya w 5 aktach Fryd. Szyllera.

Kurs lwowski.

Dnia 9. stycznia.

		gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski . .	wal. austr.	6	58	6	64
Dukat cesarski . . .	„ „	6	61	6	67
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	43	11	56
Rubel srebrny rosyjski .	„ „	2	18	2	20
Talar pruski	„ „	2	11	2	13
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	30	79	—
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	30	83	—
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	166	25	167	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	60	67	35
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	25	82	25

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 9. stycznia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.15. Metaliki po 5% za 100 zł. 67.20; po $4\frac{1}{2}$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 769.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 179.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 140.90. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.67, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 139.35.

KRONIKA.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu grudniu 1861 r., przez urząd targowy u tutejszych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe		bułki		chleb biały pszenny		chleb biały żytni		chleb razowy pszenny		chleb razowy żytni	
		Waluta niższo-austryacka											
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.
Walentyn Hillich . . .	118 miasto	1	$1\frac{1}{2}$	1	$2\frac{1}{2}$	1	4	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Klemens Beck	139	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	.	.	1	4	.	.	.	.
Hipolit Daszkiewicz .	84	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	1	4	.	.	1	5	.	.
Józef Friedrich . . .	54	1	$1\frac{1}{2}$	1	$2\frac{1}{2}$	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Maciej Gołębiowski . .	85	.	.	1	$2\frac{1}{2}$	1	4	1	4	.	.	1	5
Edward Krömer . . .	298	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	1	6
Łukasz Mrazek . . .	60	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	1	4	1	4	.	.	.	.
Jan Schulz	93	1	$1\frac{1}{2}$	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.	.	.
Piotr Wojcicki	199	.	.	1	$2\frac{1}{2}$	1	4	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Józef Włoszyński . . .	18	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	.	.	1	4	.	.	.	.
Jan Zehetgruber . . .	48	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Michał Harasymowicz .	342	1	$1\frac{1}{2}$	1	$2\frac{1}{2}$	1	4	1	4	.	.	.	.
Robert Doms	141	.	.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.
Józef Skrętkowski . .	48	1	$1\frac{1}{2}$	1	$2\frac{1}{2}$	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Jan Müller	52	.	.	1	3	1	4	.	.	.	.	.	.
Grzegorz Engel . . .	95	1	$1\frac{1}{2}$	1	3	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Jan Kozyrski	288	1	$1\frac{1}{2}$	1	$2\frac{1}{2}$	.	.	1	4	.	.	.	.
Karol Hanak	$436\frac{1}{4}$	.	.	.	.	.	.	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	1	$5\frac{1}{2}$
Wacław Merwart . .	$136\frac{1}{4}$	.	.	.	.	1	4	1	$4\frac{1}{2}$	.	.	.	.
Suma		13	$19\frac{1}{2}$	15	$41\frac{1}{2}$	9	$36\frac{1}{2}$	16	$69\frac{1}{2}$	1	5	3	$16\frac{1}{2}$
przeciętne grudnia 1861 . .		1	$1\frac{1}{2}$	1	$2\frac{2}{3}$	1	4	1	$4\frac{1}{3}$	1	5	1	$5\frac{1}{2}$
przeciętne listopada 1861 .		1	$1\frac{1}{2}$	1	3	1	$4\frac{1}{4}$	1	$4\frac{1}{2}$	1	5	1	$6\frac{1}{3}$
a zatem w podnoszeniu się .		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
a zatem w spadaniu		.	.	.	$\frac{1}{3}$	.	$\frac{1}{4}$	.	$\frac{1}{6}$	.	.	.	$\frac{5}{6}$

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu grudniu 1861 r., przez urząd targowy u obcych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów		żółkiewski chleb domowy		kulikowski chleb domowy		wiejski chleb razowy		Uwaga.
		Waluta niższo-austryacka								
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	
Jocher Ignacy	Bernardyński plac	1	$6\frac{3}{4}$	.	.	.	.	.	.	
Wagmann Filip . . .	Bernardyński plac	1	6	.	.	.	.	.	.	
Wolf Jakób	Bernardyński plac	1	6	.	.	.	.	.	.	
Wagmann Adam . . .	Na krakowskiej targowicy drew	1	$6\frac{1}{4}$	.	.	.	.	.	.	
Götzel Götzel		.	.	1	$5\frac{1}{2}$	.	.	.	.	
Wieder Elke		.	.	1	$6\frac{1}{4}$	.	.	.	.	
Kesler Nathan		.	.	1	$6\frac{1}{4}$	.	.	.	.	
Bloch Elle		.	.	1	6	.	.	.	.	
Klar Markus		.	.	1	6	.	.	.	.	
Badner Nachman . . .		.	.	1	6	.	.	.	.	
Farb Gedaili		.	.	1	6	.	.	.	.	
Grater Gelde		.	.	1	6	.	.	.	.	
Götzel Besche		.	.	1	5	.	.	.	.	
Umschweif Jakób . .		.	.	.	.	1	$4\frac{1}{4}$	.	.	
Lebwohl Izak		.	.	.	.	1	$4\frac{1}{4}$	.	.	
Lebwohl Jakob		.	.	.	.	1	5	.	.	
Missmer Izak		.	.	.	.	1	5	.	.	
Star Chane		.	.	.	.	1	4	.	.	
Herbst Gedaile . . .		.	.	.	.	1	$4\frac{1}{4}$	.	.	
Fein Chane		.	.	.	.	1	4	.	.	
Fein Elke		.	.	.	.	1	$4\frac{1}{4}$	.	.	
Wildmann Salamon . .		.	.	.	.	1	5	.	.	
Schubert Józef		.	.	.	.	.	.	1	$8\frac{1}{2}$	
Kozak Szymon		.	.	.	.	.	.	1	9	
Haizak Margareta . .		.	.	.	.	.	.	1	8	
Nastarowska Anna . .		.	.	.	.	.	.	1	9	
Bartolowa Anna . . .		.	.	.	.	.	.	1	9	
Suma		4	25	9	54	9	40	5	$43\frac{1}{2}$	
przeciętne grudnia 1861 . .		1	$6\frac{1}{4}$	1	6	1	$4\frac{4}{9}$	1	$8\frac{2}{3}$	
przeciętne listopada 1861 .		1	$6\frac{1}{2}$	1	$6\frac{2}{9}$	1	$4\frac{8}{9}$	1	$8\frac{2}{3}$	
a zatem w podnoszeniu się .		.	.	.	.	.	.	.	.	
a zatem w spadaniu . . .		.	$\frac{1}{4}$	.	$\frac{2}{9}$	.	$\frac{4}{9}$	.	.	

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.